

18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych wyłączającej usługi transportu drogowego spod działania tej ustawy.

- 4) Zobowiązuje się Państwową Komisję Etatów do przyznania wydziałom komunikacyjnym prezydiów rad narodowych na wniosek Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego uzgodniony z Prezydium Rady Ministrów dodatkowych etatów osobowych potrzebnych do wykonania zadań połączonych z kontrakcją przewoźników prywatnych.

§ 5. 1. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) w zakresie ich właściwości.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1469

UCHWAŁA Nr 832 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 grudnia 1951 r.

w sprawie przekazania drobnych zakładów państwowego przemysłu graficznego radom narodowym.

W celu zapewnienia sprawnego zaspokojenia lokalnych potrzeb ludności i władz terenowych w zakresie drukarstwa oraz dostosowania struktury organizacyjnej drobnego państwowego przemysłu graficznego do ogólnych zasad organizacyjnych państwowego przemysłu terenowego uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Rady Ministrów przekaze według stanu na dzień 31 grudnia 1951 r. właściwym wojewódzkim radom narodowym pod bezpośredni nadzór wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego przedsiębiorstwa i zakłady przemysłu graficznego, które obsługują potrzeby lokalne.

2. Prezes Rady Ministrów i Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustala listę przedsiębiorstw i zakładów przemysłu graficznego, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r.

§ 2. 1. Przekazanie nastąpi w trybie ustalonym uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1950 r. — Instrukcja Nr 13 w sprawie zasad i trybu przekazywania radom narodowym niektórych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji spośród podległych dotąd ministrom i innym urzędów centralnym (Monitor Polski Nr A-130, poz. 1623) — wraz z całym majątkiem, według stanu na dzień 31 grudnia 1951 r.

2. Strona przejmująca wejdzie w prawa i obowiązki wynikające z umów pracowniczych.

§ 3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zarządza za zgodą Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła, ażeby do dnia 30 czerwca 1952 r. wszystkie przejęte przez wojewódzkie rady narodowe zakłady graficzne:

- 1) o ile pracują na potrzeby jednego powiatu lub miasta — zostały włączone do właściwych powiatowych (miejskich) przedsiębiorstw przemysłu terenowego;
- 2) o ile pracują na potrzeby więcej niż jednego powiatu (miasta) — zostały włączone do istniejących wojewódzkich przedsiębiorstw przemysłu terenowego.

§ 4. Prezes Rady Ministrów wyda zarządzenia w celu zapewnienia, ażeby przedsiębiorstwa i zakłady były przekazywane wraz z zapasami surowców według stanu na dzień przekazania oraz z kredytami inwestycyjnymi i obrotowymi przewidzianymi w planie.

§ 5. Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła przedłoży do dnia 31 grudnia 1951 r. Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wniosek w sprawie włączenia planów gospodarczych przedsiębiorstw i zakładów, o których mowa w § 1, do planów terenowych.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1470

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 listopada 1951 r.

w sprawie ustalenia wysokości kosztów dokumentacji kapitalnych remontów.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) oraz § 1 ust 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmia-

ny zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokumentacją kapitalnych remontów w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest dokumentacja techniczna, obejmująca niezbędne rysunki części wymien-

nych, urządzeń pomocniczych, instalacji elektrycznych itp. łącznie z dokumentacją remontową, określoną w instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 179 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów.

§ 2. 1. Koszt dokumentacji kapitalnego remontu powinien mieścić się w ogólnej sumie nakładów potrzebnych według kosztorysu na doprowadzenie obiektu do zdolności użytkowej i nie może przekraczać 4⁰/₀ sumy kosztorysowej.

2. Wysokość kosztów dokumentacji kapitalnego remontu zatwierdza każdorazowo władza zwierzchnia użytkownika obiektu remontowanego.

3. W uzasadnionych przypadkach procent określony w ust. 1 może być podwyższony za zgodą właściwego ministra na wniosek jednostki nadrzędnej użytkownika obiektu.

§ 3. W celu przyspieszenia wykonania kapitalnych remontów zezwala się na zlecenie wykonania dokumentacji kapitalnych remontów własnym pracownikom oraz pracownikom innej jednostki gospodarki społecznej, jeżeli dokumentacja nie może być wykonana w zakresie własnym przedsiębiorstwa i po stwierdzeniu odmowy przyjęcia zamówienia przez właściwe biuro projektów.

§ 4. 1. Koszt dokumentacji kapitalnych remontów dla obiektów typowych, stosowanych w jednym zakładzie, dotyczy wyłącznie dokumentacji jednego obiektu typowego.

2. Dokumentację kapitalnych remontów obiektów typowych należy udostępnić innym jednostkom gospodarki społecznej.

3. Sposób tego udostępnienia ustali władza naczelna użytkownika obiektu remontowanego, dla którego opracowano dokumentację.

4. Udostępnienie dokumentacji jest nieodpłatne. Otrzymujący dokumentację obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów udostępnienia.

§ 5. Dokumentacja kapitalnych remontów na rok 1952, wykonywana w 1951 r., może być finansowana ze środków obrotowych przedsiębiorstwa z tym, że wydatki te zostaną zrefundowane z pierwszych wpływów z odpisów amortyzacyjnych 1952 r. lub z nie wykorzystanych środków na kapitalne remonty 1951 roku.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: w z. J. Kole

1471

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 listopada 1951 r.

w sprawie rejestracji znaków towarowych dla towarów przeznaczonych na eksport.

Na podstawie § 3 pkt 4 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, co następuje:

§ 1. 1. Znaki towarowe, w które zaopatrywane są towary przeznaczone na eksport, powinny być zarejestrowane w Polsce oraz w tych krajach, do których są eksportowane. Zgłoszenia tych znaków towarowych do rejestracji są obowiązane dokonać na swoją rzecz właściwe przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, zwane dalej „przedsiębiorstwami”.

2. Minister Handlu Zagranicznego może zwolnić przedsiębiorstwo od obowiązku zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji, jeżeli zarejestrowanie tego znaku za granicą byłoby niecelowe.

§ 2. Dokonywanie czynności, związanych ze zgłaszaniem do rejestracji i utrzymaniem w mocy ochrony zarejestrowanych znaków towarowych, o których mowa w § 1, przedsiębiorstwa są obowiązane zlecać Kolegium Rzeczników Patentowych.

§ 3. 1. Znaki towarowe dla towarów przeznaczonych na eksport, zarejestrowane za granicą przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia na rzecz jednostek gospodarki społecznej innych, aniżeli przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, pozostają własnością tych jednostek.

2. Jednostki gospodarki społecznej, o których mowa w ust. 1, są obowiązane udzielać właściwemu przedsiębiorstwu na jego żądanie szczegółowych informacji dotyczących ochrony znaku towarowego w po-

szczególnych krajach oraz zgłosić ten znak do rejestracji na swój koszt również w innych krajach, wskazanych przez to przedsiębiorstwo w uzgodnieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego.

§ 4. 1. Jeżeli interesy eksportu wymagają zgłoszenia do rejestracji za granicą znaku towarowego, który przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia został zgłoszony do rejestracji lub zarejestrowany tylko w Polsce na rzecz jednostki gospodarki społecznej innej aniżeli przedsiębiorstwo handlu zagranicznego, jednostka ta jest obowiązana na żądanie właściwego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego zrzec się praw ze zgłoszenia lub z rejestracji tego znaku. Koszty dokonania tych formalności ponoszą przedsiębiorstwa, które żądają zrzeczenia się praw.

2. Jednostka gospodarki społecznej, która zrzekła się praw wymienionych w ust. 1, jest obowiązana zgłosić jednocześnie do rejestracji w Polsce inny znak towarowy dla towarów przeznaczonych na użytek wewnętrzny. Przepis § 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 5. 1. Przepis § 4 ust. 2 nie ma zastosowania, jeśli przedsiębiorstwo handlu zagranicznego na polecenie Ministra Handlu Zagranicznego, działającego w porozumieniu z właściwym ministrem, wyrazi zgodę na umieszczanie przez jednostkę gospodarki społecznej, która zrzekła się praw, o których mowa w § 4 ust. 1, znaku towarowego — zgłoszonego lub zarejestrowanego przez to przedsiębiorstwo na swoją rzecz — również na towarach przeznaczonych do użytku wewnętrznego.

2. Towar przeznaczony do użytku wewnętrznego a oznaczony w powyższy sposób powinien nosić takie